

לישועתך קויתי

על שולחנו של הגאון המקובל
איש האלקים הרב שמשון חיים בן הרב נחמן מיכאל נחמני ז"ע
מחבר הספרים הקדושים זרע שמשון ותולדות שמשון

פרשת שלח תשפ"ב | גליון מס' 348

וחז"ל אמרו (סוטה לה.), שבכל מקום שהיו המרגלים הולכים, היה מת גדול שבהם. לכן אמרו, 'ארץ אוכלת יושביה היא'. אך עדיין קשה. כי היה להם למרגלים להבין, שאם עד כה, היו הכנענים מתקיימים בארץ כרגיל, מוכרח להיות, שיד ה' היא שפגעה כעת בראשיהם. זאת, בכדי שיהיו טרודים באבלם ולא יביטו אחריהם. וכפי שאכן היה באמת, כמבואר שם בגמרא.

לכן נראה לפרש כוונת טענתם, בהקדם מה שכתב ה'מגלה עמוקות' (אופן כ), שאילו היה משה רבינו, מכניס את בני ישראל לארץ, היה נוטעם שם לעולם ולא היה נחרב הבית. ואם היו חוטאים חלילה, לא היו יורדים לגלות, אלא היה ה' מביא עליהם כליה. אולם, כאשר לא הכניס אותם משה לארץ ישראל, אזי שפך ה' את חמתו על העצים ועל האבנים, ובמקום גזירת הכליה, ירדו ישראל לגלות.

והנה מעשה המרגלים אירע, עוד לפני שנגזר על משה רבינו, שלא יכנס לארץ ישראל. מעתה נוכל לומר, כי העניין הנזכר, היה גלוי בפני המרגלים. לכן הם טענו, 'ארץ אוכלת יושביה היא'. כי אם יחטאו בני ישראל בארץ ישראל, שוב לא תהיה להם תקומה, רק תאכל אותם הארץ ויאבדו לעולמים.

(זרע שמשון פרשת בשלח, מאמר ד)

בפרשתנו, נאמר (במדבר יג טז): 'אֲלֶה שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר שָׁלַח מֹשֶׁה לְתוֹר אֶת הָאָרֶץ וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לְהוֹשֵׁעַ בֶּן נוּן יְהוֹשֻׁעַ'. מסביר רש"י: "התפלל עליו: יה יושעך מעצת מרגלים". שואלים המפרשים: מדוע בחר משה רבינו להוסיף ליהושע דווקא את האות י' ולא כל אות אחרת. כיוצא בזה, מפני מה התוספת של האות נמצאת דווקא בתחילת השם ולא בכל מקום אחר משמו.

מסביר רבינו הזרע שמשון: מבואר בזוהר הקדוש שחטאם של המרגלים בא מחמת גאוותם. הם היו במדבר ראשי ישראל וחששו שמא בכניסתם לארץ ישראל ילקח מהם התפקיד. לכן הם העדיפו שלא יכנסו לארץ ובלבד שישארו בתפקידם. עוד יש לדעת כי המקובלים מביאים ששם יה אינו שורה על בעלי גאווה, והסימן לכך הוא: גאווה היא בגימטריא 15 בדיוק כמו יה. מחמת שכן, ביקש משה רבינו להציל את יהושע מחטא הגאווה שהוא היה חטאם של המרגלים, ולכן הוא צירף לו את האות י' אל תחילת שמו, כך שבתחילת השם יהושע יש את השם יה, ובכך ביקש משה רבינו שיהושע, שכבר היה מצוין במידת הענווה יוכל להמשיך ולהחזיק במידתו הטובה ולא יתפתה לחטא הגאווה של המרגלים.

~

ארץ אוכלת יושביה היא. (במדבר יג טז)

טענתם זו של המרגלים, לכאורה איננה כפשוטה. כי איך אפשר לומר על הארץ שהיא אוכלת יושביה, בזמן שתושביה הכנענים מתקיימים בה, כבר שנים רבות. ולא עוד, אלא שהם חזקים ואנשי מידות, כטענתם של המרגלים עצמם.

הלכתא כנחמני

ישועות בכל

את הכותרת, נותן לני הארואיין, עסקן ציבורי
ידוע, הרב חנוך קחיניר אירודים.

ק"ט בחצוונה. ואני עם 2 חצוונות, אחת מהם חרטה בהרבה מהמקל. לא דאגתי. ידעתי שרבינו ר' משון חיים נחמני זצ"ל ידאג כבר לענין. הגעתי בטוח בעצמו לחסו, מקבל הערה מהפקידה על המקל החרטי בחצוונה ועל הצורך להוריד מנה שיש עם, מעלה את החצוונה השניה, עדוקא כן אצדה במקל.

ובלי כל סיבה נראית לעין. הפקידה פונה אלי, אני יכול לעבור עם שתי החצוונות. לפני ולאחרי, היא עצרה גם עצרה על עומס חריט, ולא התפשרה בשום פנים ואופן. אבל חול הצרע niene... 20

מבקש להדיש בכך, את כוחו הצדוף של רבינו, שהוא זוכה להרטיש אותו על כל צד ועל. עוד טרם מתחיל הראיון שמתפרסם כאן לראשונה. וניתן לשמוע אותו גם בקו' קול הישועות' 0733-454-554 עלוחה 45.

מספר הרב קמינר. לרצל מחנה מספחית, בחרנו את ההצדה של פסח עם דברי הצרע niene, כפי הוקרה למסתפי המחנה.

נבחרתי כמי שיביא את ההצרות מהארץ לחו"ל, ארצות הברית של אמריקה, עם התקיימה המחנה בחסדי השי"ת. 200 הצרות. מקל לא קטן בכלל.

כל נוסע יכל לקחת עמו כבודה של 20

לשון חכמים

(פע"ח שער הקדיש פ"א) יש כוונה אחת של כ"ח תבות, וכוונה אחת של מ"ב תבות, וכוונת הכ"ח הוא מן יהא שמיה רבא עד בעלמא, וכוונת המ"ב מתחלת הקדיש עד שם. ואם כן כל העונה אמן יהא שמיה רבא בכל כ"ח (אותיות) [תבות] שלו, כלומר עד דאמירן בעלמא, קורעין לו גזר דינו של שבועים שנה, שכ"ח ומ"ב הם גימטריא שבועים.

ואף כאן רמז משה להקב"ה שהתעוררות תחתון יש תמיד בכל יום ויום, ואם הקב"ה רוצה להחיש הגאולה אין מי שיעכב בידו, ובפרט בזכות עניית אמן יהא שמיה רבא מברך.

(פרשת שלח מאמר ה)

מיד אמר לו 'ועתה יגדל נא כח ה' וכו', ואיתא בזהר פרשת פינחס דף ר"כ (ע"א), 'יגדל נא כח' דא הוא כח דשריא על רישיהון דצדיקיא, ועל דא תנינן כל העונה אמן בכל כחו וכו', עכ"ל. ובריש ברכות (ג, א) אמרינן, כל זמן שישיראל נכנסין לבתי כנסיות ולבתי מדרשות ועונין אמן יהא שמיה רבא [מברך], הקב"ה מנענע ראשו ואמר אשרי המלך שמקלסין אותו בביתו כד, ומה לו לאב שהגלה את בניו וכו'.

האי דאמרינן בכל כחו, הינו ההיא דברק י"ו דשבת (ק"ט, ב), כל העונה אמן יהא שמיה רבא בכל כחו קורעין לו גזר דינו של שבועים שנה, עכ"ל. ונדע כי בסוד הקדיש

טוב שמוע

בשורה טובה תדשן עצם

בחסדי השי"ת, בשעת כתיבת השורות (שלישי בהעלותך), התבשרנו על הופעת הספר 'זרע שמשון המפואר ילקוט אמרים לחומש דברים. בתקוה שכבר כעת ניתן להשיג אצלנו את הספר הנ"ל. לפרטים 05276-97791

להארות משוב וכן לקבלת העלון במייל lk0772027554@gmail.com